

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

XV. évfolyam 1. szám (66) 2018. január

Megjelenik alkalmanként

***Boldogságot, egészséget, békét, sikereket,
elégedettséget hozzon mindannyiunknak 2018!***

**Kedves ARÉV BARÁTI KÖR tagok, kedves
ARÉV ismerősök!**

Ismét eltelt egy esztendő. Néhány napja léptünk át 2017 és 2018 küszöbén.

Gazdagabbak lettünk egy év tapasztalatával, élményeivel, gondjaival, néha szomorúságaival.

Ilyenkor egy pillanatra megállunk, átgondoljuk mi történt az elmúlt esztendőben.

Számba vesszük, hogy mit sikerült elérni, mit mulasztottunk el, minek örültünk, mit szeretnénk máshogy csinálni azért, hogy szebbé tegyük az életünket.

Közösségünk, az ARÉV BARÁTI KÖR EGYESÜLET esetében is elvégeztük az év végi számvetést. Céljaink az alapszabályunkban megfogalmazásra kerültek 2003-ban.

Egyik fő törekvésünk, hogy a volt építősök számára teremtsük meg és tartsuk meg a minél többszöri találkozás lehetőségét.

2017-ben lebonyolítottuk a szinte már megszokottá vált rendezvényeket.

Filmvetítéssel egybekötött, élménybeszámoló, Építők Napja rendezvényei a Vörösmarty Mihály Szakképzővel közösen, tavaszi, őszi kirándulások, lecsó fesztiválon való részvétel, őszi nyugdíjas találkozó azok az állandó rendezvények, amelyekre mindenki szinte értesítés nélkül számít és közösségi életünk szerves részévé váltak. Ezek azok a programok, amelyek a Hírlevélben is meghirdetésre kerültek.

Öröndöletesen növekszik a digitális elérési lehetőséggel rendelkezők száma. Szorgalmas és aktív tagjainknak köszönhetően működik az „ARÉV ISMERŐSÖK” facebook oldal 250 feletti taggal. 132 tagunk rendelkezik e-mail címmel. Ezek a lehetőségek felgyorsították a baráti körön belüli információ adást és áramlást, a felmerülő lehetőségek jobb kihasználását.

Ezeket a csatornákon keresztül került megszervezésre a kirándulás Paksra, múzeumlátogatás 4 alkalommal, színházlátogatások, Budapesti állatkert látogatása.

Ilyen módon növekedett a klubszerűen működő kisközösség száma.

Törvényben előírt kötelezettségünknek eleget téve tavasszal megtartottuk közgyűlésünket.

Ennek szünetében filmvetítéssel és előadással emlékeztünk a megelőző év végén elhunyt Somogyi Lászlóra.

Folyamatosan végeztük az archívum anyagainak feldolgozását. Irodánkat átrendeztük, úgy hogy erre a munkára és a kiscsoportok összejövetelére is alkalmasabb legyen.

Technikailag is javultak feltételeink. Kámán Béla tagunktól támogatásként egy nagy kivetítőt kaptunk, polgármesteri támogatással új számítógépet, nyomtatót vásároltunk.

Másik elhatározásunk, hogy a tevékenységünk során felhalmozódott tapasztalatokat rendszerezzük, mutassuk meg a környezetünknek és az ifjúságnak.

A feldolgozott anyagaink 2017-ben sem „pihentek” a raktárban. A 2015-16 évi kiállítás anyaga március 21-től került bemutatásra, a „Szakmák éjszakája” megnyitóján és Építők Napján nagy sajtóérdeklődés és nyilvánosság mellett. A kiállításához konferencia és több szakmai rendezvény kapcsolódott, amelyet oktatók, diákok, szakmai közönség látogatott.

A város 20. századi történetéről nyitott kiállítást a Szent István Király Múzeum. Ennek építőiparral foglalkozó fejezetébe beépítésre került az általunk összeállított digitális anyag egy része. Ez munkánk megbecsülését és elismerését jelenti.

A helyi sajtóban több alkalommal készült interjú a baráti kör néhány tagjával a szervezet életével, vagy szakmai kérdéssel kapcsolatban

Az ARÉV Baráti Kör taglétszáma 391 fő. Örülünk, hogy a volt ARÉV-esek mellett családtagok, szimpatizánsok is jöttek tagjaink sorába.

Sajnos ez évben is többen eltávoztak, akik már az „égi építőipart” erősítik. A szomorúság után azonban rövidesen a közös vidám emlékek kerülnek elő azokkal kapcsolatban, akik már nem lehetnek velünk.

A 2017-es évről elmondhatjuk, hogy mozgalmas évünk volt. Tudtunk együtt dolgozni egymásért a magunk és környezetünk örömeire!

Ebben része volt az irányunkba megnyilvánuló érdeklődésnek, a városi vezetés, a FMKIK vezetésének és munkatársainak, az együttműködő intézményeknek és szervezeteknek.

Köszönet érte.

Személyesen köszönöm a baráti kör elnökségének folyamatos és kitartó munkáját.

Köszönöm a tagok segítő támogatását, amelyre még több évig szükség lesz.

Az elkészült 2017-es évben a fentiek szerint tette dolgát a BARÁTI KÖR elnöksége és vett rész ebben nagy örömmel és aktivitással az egész közösség.

Ezt kívánjuk folytatni 2018-ban!

A magam és a BARÁTI KÖR elnöksége nevében minden kedves tagunknak, leendő tagunknak és valamennyi barátunknak boldog új esztendőt jó egészséget, örömet és boldogságot kívánok.

Kiss Lajos

ARÉV Baráti Kör Egyesület elnöke

Ez történt 1993-ban

Túl vagyunk a részvénytársaság első évén, amelyben 20 milliós nyereséget értünk el. Tudatosan készültünk arra, hogy az 1993-as év se legyen rosszabb az előzőnél.

Az Építők újság ezévi első számában a divízióvezetők nyilatkoztak az előző évről és a 93 évi tervekről: Óvári Árpád vállalkozás, Jósvafői Győző külkereskedelem, Holka Mihály építési, Pojányi László szerelőipari, Bierwarth Fülöp szakipari, Bakró Nagy György mélyépítő, Sárközy István fémipari, Kiss Lajos faipari, Szőke Jenő beton-és gipszipari, Stoján Jenő műanyagipari, Tánczos László épületüzemeltetési, Bakonyi György szállítási-gépészeti, Pálmai Gábor szavatossági és szolgáltató, Kóré László CLASP szervíz.

A külkereskedelmi divízió és a CLASP szervíz előtt nem nagy jövő állt, mert év közben, június 1.-től megszűntek.

Fekete nappá vált ez év január 13.-a, amely napon történt a Seregélyesi úti tömegbaleset, amelyben két dolgozónk elhunyt, hárman pedig súlyosan megsérültek.

Építési feladataink 1993-ban: budapesti MNB székház átalakítása, VIDEOTON ltp. 2x12 lakás, Budapest V. Deák utcai OTP átalakítása és bővítése, Seregélyesi úti CLASP iskola átalakítása, Munkásszálló 4 szintes ép. átalakítása TB részére, budapesti Brit Nagykövetség felújítása, budapesti McDonald's éttermek, szfvári OTP-MNB székház.

Az áprilisi újságban a kivitelezés vezetői nyilatkoztak a múlttól, jelenről és jövőről. Név szerint Balogh Antal építésvezető, Bartha Lóránt projekt menedzser, Szabó Lajos építésvezető, Mészáros István építésvezető, Kótai László projekt menedzser, Hegedűs Ferenc építésvezető, Herczegné Kiss Anna létesítményfelelős, Hegedűs István projekt menedzser, Kántor László projekt menedzser

A fogorvosi üzemi rendelés a társaságunknál megszűnt. A dolgozóink fogászati kezelését a továbbiakban a lakóhelyük szerint illetékes fogorvosi rendelők látják el.

Az Önkormányzat Kulturális Bizottsága az éveken át végzett következetes és szervezett munka elismeréseként 1993. évre 20.000,- (azaz húszezer) Ft. támogatást szavazott meg az ARÉV Rt. Nyugdíjas Csoportja részére.

Június 1.-én megalakult az Üzemi Tanács. Elnöke Németh László lett, tagjai: Zsolnai Zoltán, Varga Ágnes, Soós László, Fodor Ádám, Rózsa István, Harangozó Mihály, Kiss Árpád, Wibling József, Gombai Ferenc, Szabó István, Cseszneki János.

Szeptembertől 107 fő elsőéves szakmunkástanuló 11 szakmában kezdte meg gyakorlati tanulmányait társaságunknál. Jelenleg az összes szakmunkástanuló létszámunk 370 fő. A jó munkaellátottság révén a tanulók nagy része az építkezéseken foglalkoztatható.

Kitekintő:

- Panellakásokban lakik az ország lakosságának mintegy 15 százaléka, azaz másfél millió ember, kb. 500 ezer lakásban.

- Makovecz Imre két értékes díjat is kapott. Az Építésszek Világszövetségének konferenciáján átadták részére a építészkritikusok különdíját.

- Megkapta a skóciai Dundee egyetemének díszdoktori címét. A rangos szakmai díjakkal elismerték az erdélyi építőművészetben is gyökerező iskolateremtő művészetét, s még nyilvánvalóbbá tették, hogy a világ jelentős építészei között kell számon tartanunk őt.

- Ekkor még úgy tervezték, hogy a budapesti EXPO 1996. május 11.-én nyílik és október 6.-án zár. A mottója "Kommunikáció egy jobb jövőért." Mint azóta már, más világeseményekkel együtt csak egy álom maradt!

- Az építőipari ágazatban az összes foglalkoztatott száma 171 ezer fő volt. Ez 10 %-kal kevesebb az előző évhez képest.

- Ez évi vélemény a számítógépekről: „A számítógép a legújabb technikai vívmány, mellyel az irodai munkát hatékonyan húzni-halasztani lehet.”

Rövid hírek

- Havonta rendezünk klubdélutánt aktuális eseményekről. Október 25-én az erdélyi kirándulásról vetítés volt az emlékek felidézésével. December 08-án tartottuk az év utolsó klubdélutánját, melyen advent, karácsony, ajándékozás volt a téma.
- November 24-én közös színházlátogatáson voltunk. A Vörösmarty Színházban „Jó embert keresünk” című darab főpróbáját néztük meg.

Szívesen és szeretettel várunk mindenkit ezekre a beszélgetős vidám klubdélutánokra.

Somogyban jártunk

2017. szeptember 28-án az egyesület őszi rendes kirándulása kapcsán Belső-Somogy területére vettük az útirányt.

Kirándulásunk első állomása az alsóbogáti Kiskastély volt. Gróf Festetics Miklós 1830 körül építtette. A kastély a falutól nem messze egy dombon épült, és félkörben kápolna, magtár intézőlak, konyha, cselédházak vették körül.

Az egy emeletes kastély klasszicista stílusban épült. Szintenként 800 m² alapterülettel. A kastély meglátogatása előtt a magtár épületből átalakított fogadó és turista szállón fogadott a helyi idegenvezető bennünket, a birtokot bemutató kisfilmmel és az azt követő kiegészítő magyarázatokkal.

A kastély tehát kétszintes, illetve a földszint részben alápincézett.

A kastélyt adták-vették gazdái, míg a felszabadulás után libatenyésztésre használták.

Már-már az enyészetté lett, amikor 2000-ben újra magántulajdonba került. Megvásárolta egy aukciós ház tulajdonosa Nagyházi Csaba, aki hozzáfogott a kastély felújításához. Az egész tetőzetet kicserélték. Az első emelet felett síkfödémeket alakítottak ki a megfelelő vb koszorúkkal és gerendákkal, ezzel biztosítva az épület állékonyságát.

A földszint feletti boltozatos gyönyörű mennyezeti freskók kerültek elő a felújított és berendezett 9 helyiségben, ezeket a freskókat szintén restaurálták.

A birtokon biokertészettel, gyümölcsstermesztéssel, különféle magvak előállításával foglalkoznak, így 8-10 család megélhetése vált biztosítottá.

Két csoportban látogattuk meg a kastélyt, a már említett 9 helyiséget, melyek korhű bútorokkal vannak berendezve. Az idegenvezető megmutatta a tulajdonosnő (sajnos Nagyházi Csaba a teljes felújítást nem érthette meg) rezidenciáját, melyet minden hétvégén felkeres.

Külön figyelmet ér a pincehelyiség, melyben nyaranta koncerteket rendeznek. A teljes felújítás meghozta a birtok számára az elismeréseket: az UNESCO ICOMOS, az Európai Unió pedig EUROPA NOSTRA díjjal tüntette ki.

Ezt a látogatást követte a falu melletti csárdában elfogyasztott ebéd.

Második állomásunk a somogyvári Szent László Nemzeti Emlékhely volt. A XI. században Szent László király egyik

csatája emlékére elhatározta, illetve megfogadta, hogy Bencés apátságot alapít Somogyvár mellett.

Az építkezés befejezése után a franciaországi Saint Giles-ből származó Bencés rendi szerzeteseket hívott ide, ahol az apátság mellett méreteiben ma is impozáns nagyságú templomot is építtetett és egyben saját temetkezési helyéül is az apátságot jelölte meg.

Szent László királynak köszönhetően felélénkült a Francia-magyar kapcsolat, főleg kulturális téren. Ezzel a város jelentős kultikus és kulturális központ lett a középkorban. A környék lakói elsősorban szőlőműveléssel ill. kereskedelemmel foglalkoztak.

Magyar és európai szellem találkozásának köszönhetően Somogyvár „SOMOGYORSZÁG” központja lett közel 500 éven keresztül. A török seregek az apátságot és a templomot a földdel tették egyenlővé, a Belső-Somogy területe teljesen lakatlanná vált a török időkben.

Az apátság feltárására többször történtek kezdeményezések, igazán 1972-ben kezdődött a régészeti feltárás. Két évtizedig tartott, mely az alapítás 900. évfordulójára készült el, a mostani állapotban.

1983-tól büszkén viselhetette a Nemzeti Emlékhely elnevezést, melyet az országban harmadikként kapott meg.

A kilátóra felkapaszkodva elénk tárult az apátság és a templom látképe, mely így, romjaiban is grandiózus képet mutatott.

Utunk harmadik állomása Somogytúr volt, ahol Kunffy Lajos festőművész kúriáját látogattuk meg, mely a festőművész házából és alkotóműhelyéből áll. A faluban lakó festőművész-földbirtokost nagyon érdekelték a paraszti témák. Számtalan festményét ezek ihlették. A festőművész 20 éven át Párizsban lakott. A francia festőket követve nyaranként vidéki tájakat festett. Hazatérve is számos festmény került ki kezei közül, melyekből a legjelentősebbek a megtekintett tárlatot képezik. Hosszú életútja során –hiszen 93 évet élt meg- olyan csapások érték, mint az I. Világháború miatt elveszített párizsi barátok, a II. Világháború alatt elvesztett közel 100 alkotás, illetve az 1948-ban államosított birtok. Hosszú élete a faluban –házában és műtermében- telt el a „világtól” elzártan.

A kiállított képei alapján megállapíthatjuk, hogy érdemtelenül „elfelejtett” falusi festő nagy művész volt.

Hazafelé vettük utunkat, igaz még egy „fagyizást” terveztünk, azonban ez sokak bánatára az idő előrehaladta miatt elmaradt.

ARCOK AZ ARÉV életéből

*Úgy gondoltam, hogy **Sárkány Ferencet** a szakmai hitvallásával mutatom be a Baráti kör tagjainak, de előtte szeretném idézni egy cikk - „Isten az igaz bíró” – Millisits Máté bevezetését a Mértékadó újság 2017. nov.6-12. számából:*

„A magyar főváros kiemelt műemléke a budapesti Kálvin téri Református Egyházközség temploma, amelynek építése 1816-tól 1830-ig tartott. Az elmúlt évtizedben a 4-es metró Kálvin téri állomásának építése miatt a templom állapotában jelentős romlás következett be, és az épület komoly veszélybe került, mivel a tető tömege kötőgerenda hiányában szétnyomta az oldalfalakat. A magyar klasszicista stílust képviselő műemlék megmentése és helyreállítása –jelentős kormányzati támogatással- több szakma áldásos együttműködésének az eredménye. A munkák koordinálását Lichter Tamás építőmérnök végezte 2011 és 2013 között. A kripta átépítését Nagy Gergely építészmérnök tervezte. Az ő érdeme a XIX. századi síremlékek elhelyezésére kialakított tér szigetelési, átépítési feladatainak megvalósulása.”

E sorok után, idézném Sárkány Feri gondolatait a szakmájáról:

„Azért szeretek az építőiparban dolgozni, mert a munkámmal közreműködhettem és működhetek ma is, az épített környezetünk „talán” maradandó formálásában. Nagyon érdekes, feladat mások igényeinek megfelelően létrehozni különféle létesítményeket úgy, hogy az örömet szerezzon annak, akinek a pénzét költjük, saját boldogulásunk érdekében. Lehetőség szerint még kívülállókat elismerését is elnyerve a megvalósított építménnyel, amely létrejöttén dolgozhattam én is.”

Kérlek mesélj arról, hogy a vállalatnál milyen munkakörökben, és munkaterületeken dolgoztál?

1980-tól 2001-ig voltam a vállalat dolgozója, különböző időszakokig. Több területen és több beosztásban dolgoztam, amit az alábbiakban részletezek:

1980-1983: Kőműves Főüzem: - munkahelyi mérnök, művezető, üzemvezető

1984-1999: építésvezető voltam több helyen: Székesfehérvár, Budapest, Gyál, Taksony, Nagykanizsa

2000-2001: Szerkezetépítő Kft vezetője

A vállalatnál töltött 21 évedből mesélj egy-egy meghatározó eseményről, emlékedről?

Az egyetemről kikerülve az FÁÉV-nél a Kőműves Főüzem lett az építőiparba vezető utam kezdeti gyakorló terepe, ahol Szendrői Péter nagy szakmai hozzáértéssel, empátiával indított el a professzionális kivitelező építőipar felé. Később, építésvezetőként Budapesten, távol a fehérvári törzstől, az ARÉV nagy

építkezéseinek irányítása lett szakmai életem legjelentősebb, talán legeredményesebb szakasza, amely során élhettem meg a rendszerváltás izgalmas és várakozásokkal teli korszakát.

Ez időszak főbb építkezései: ÁB irodaház, TB székház, Kardiológia Gyermek Szívsebészet, Káposztásmegyer Iskola, Taksony tornaterem, Gyál víztisztító, stb.

A rendszerváltás a vállalatunkat sem hagyta érintetlenül.... átalakították azok, akik később nem bízva magukban sem, átadták vállalatukat (kis részben a miénket is) új tulajdonosoknak.

Az „átalakítás” új területre irányított a szerkezetépítés nehézségekkal teli, de talán az építőipar legszebb szegmensébe. Itt a termelés növelése volt a legfőbb célom, amit egy év alatt sikerült megtriplázni, rendkívül mostoha körülmények között. E rövid időszak fontosabb építményei: Alba Pláza, Fehér Palota, Romkert, MOM Park, Meridien Hotel, R-70 Irodaház. E korszak munkája hiába való volt, még a jövőbe mutatása ellenére is, mivel az „új” tulajdonosi kör céljával nem egyezett a holnap építése.

Szakmámat, munkámat azért szeretem, mert izgalmas tevékenység összehangolni különböző embereket, szervezeteket és érdekeket, hogy a tervezett építmények megvalósuljanak, lehetőség szerint mindenki öröme. Ennyi év után jó érzés, hogy Székesfehérváron, Budapesten, Fejér, Veszprém, Somogy és Pest megyében járva sok építmény őrzi azt a munkát, amivel én is hozzájárultam megvalósulásukhoz.

Munkád során a vállalatnál milyen elismerésben, kitüntetésben részesültél?

Hagyományos értelemben vett kitüntetést nem kaptam. Számomra az az elismerés vagy kitüntetés, hogy ha több embernek tettem jót a munkáimmal, mint rosszat!

Kérlek mesélj a családról, gyerekekről, unokákról?

A feleségemmel már „csak” kettesben élünk, akivel sok közös vállalkozásunk volt, van és lesz, remélhetőleg még sokáig. Sokat utazunk, itthon és külföldön is. Indiától Mexikóig, de a leggyakoribb úti cél valamelyik tenger. Napjaink nagy részét Siófokon, a Balaton partján töltjük, ahol végleges letelepedésre készülünk. Gyerekeink önállóak. Unokánkat sokat próbáljuk nevelgetni, de leginkább szeretgetjük.

Beszélgetésünk végén még szeretném megkérdezni, hogy melyek további terveid, vágyaid?

Terveim, az egészség megőrzése mellett, az építőiparban a lehető legtovább tevékenykedni, a családom boldogulását egyengetni és utazgatni a saját örömeinkre.

Köszönöm a közreműködésedet, és kívánok további eredményes, alkotó munkát, Családodban sok örömet, és jó egészséget!

dr. Kissné Sinka Klára

A kibővített SEUSO vándorkiállítás

„Maradjanak meg neked sok évszázadon át ezek az edények, Seuso, és utódaidnak méltón a hasznára váljanak”

Az egyik ezüst tálon olvasható az idézet, nevét – és eredetének egyetlen perdöntő bizonyítékát – az egyik 70 centiméter átmérőjű ezüstdalca közepét díszítő dombormű körszegélyére vésték: Sevso (Seuso), aki a feltételezések szerint egy igen tehetős, germán származású katonatiszt, vagy a Római Birodalom tartományi főtisztviselője, s egyben az értékes ezüst nemű tulajdonosa lehetett, s az edénykollekciót jegyajándékba kaphatta. A Seuso-kincs az antik kultúra (késő császárság) legértékesebb kollekciója, össztömege 68,5 kg, nagytisztaságú ezüsből készült művészi értékű ezüstműves munkával. A tálon található Pelso felirat a Balaton korabeli latin neve volt, így ez utalt arra, hogy Pannóniából származik a készlet. Az 1878-ban megtalált négylábú állvány az egyetlen bizonyíték a Seuso-kincs eredetére, bár az amerikai törvények az akkori tulajdonos jogait képviselték.

Több állam nyújtotta be igényét az készletre. Végül a kincs egy részét 2014-ben, a másik részét 2017-ben sikerült a magyar államnak euromilliárdért megvásárolnia. A kincs kalandos útja ezúttal hazavezetett, remélhetőleg minél több ember öröme, hiszen korábban regénybe illő fordulatokkal tűzdelt emberi tragédiák kísérték az útját. Már az elrejtése is arra utal, hogy tulajdonosainak menekülniük kellett és vissza sem térhettek feltehető lakhelyükre a Balaton felvidékre, ahol a római kori villa maradványait feltételezik, így maradt a kincs mintegy 1600 évig a földbe rejtve. A nagy értékű kincsleletet a hetvenes évek közepén találták meg Kőszárhegy-Polgárdi közelében, de megtalálójának nem okozott szerencsét, hiszen az életébe került ez a kaland. A kincsek később sem nem kerültek múzeumba, hanem hamis eredetpapirokkal kicsempészték őket az országból és ezt követően a készlet darabjai részben vagy egészben kézről kézre jártak a műkincspiacon. A kincs tulajdonjogáért több állam is benyújtotta igényét, és mivel eredetét nem tudták egyértelműen bizonyítani, ezért továbbra is magánkézben maradt, sem kiállítani sem kutatni nem lehetett a kincsleletet. A magyar államnak végül több évig tartó sikeres tárgyalássorozat eredményeképpen sikerült visszaszerezni a kincslelet jelenleg ismert darabjait. A kincs jelenlegi állapotában valószínűleg nem teljes, valószínű, hogy további darabok, kisebb használati tárgyak evőeszközök, poharak, kisebb asztali edények is tartozhattak hozzá, amelyek jelenleg még lappanganak. A magyar állam törekvése, hogy a kincslelet további darabjait felkutassa és egységében bemutassa.

Vándorkiállítás keretében 2017-2018 folyamán több vidéki város is vendégül láthatja a kiállítást. Székesfehérvár után Zalaegerszeg, Kaposvár, Kecskemét, Miskolc és Nyíregyháza ad otthont a vándorkiállításnak.

Nagy örömünkre szolgált, hogy az ARÉV Baráti Kör Egyesület tagjai tárlatvezetéssel egybekötött közös élményekben gazdag délutánon vehettek részt a kiállítás kapcsán – a nagy érdeklődésre tekintettel – két alkalommal.

Simon Irén

Más szemmel a kiállítás kapcsán...

November 12.-én a Baráti Kör a Seuso kincsek vándorkiállítását nézték meg ragyogó szervezés keretében kiemelt csoportként, ahol elsőként vezettek végig a tárlaton minket. Így kerülhettük el a 50-60 fős sorállást. 1976-ban a Polgárdi-Ipartelep dolomit kőbányájának Kőszárhegy község határán álló északi lezáró falon kiigazító robbantást végzett egy kisebb csapat. A robbantás utáni por elülte után a töltetek elrobbanását ellenőrizve egy félig beomlott üregben értéktelennek vélt fém kacatokkal találta meg a csapatból kettő embernek maradt fenn a neve, úgymint Lelkes József és Sümegh József. Előbbi 2003-ban Pápán a börtönben vallott Seuso ügyben. Utóbbinak pedig 1981-ben Kőszárhegy bánya közeli pincéjében találták meg a holttestét, mely gyilkosság áldozata lett. Lelkes vallomásaiban még három név szerepelt akik mind gyanús körülmények között elhaltak. Felelősen állítom, hogy több mint 200 darabból álló számukra értéktelen dolgot találtak. Sem ők sem vevőik nem voltak tisztába, hogy kincsek birtokába voltak, mielőtt azt elkótyavetyélték. Kell beszélni róla, hogy ebben az időben a hazánkban ideiglenesen állomásozó szovjet csapatok páncélos alakulata állomásozott Polgárdiban. Magam pedig 1974-1975 évben Polgárdi Ipartelepen a H.V.P. műszaki-építő dandár zászlóaljában töltöttem katonaeveimet. Nyilván elég pontosan ismertem a szovjet legfeljebb 80 oktánszámú benzint és a lakosság közötti forgalom apró részleteit. Tehát ilyen körülmények között kerülnek elő a Seuso kincsek darabjai. A többi mindenki egyéni elképzelésére bízom. Nehezítem azzal, hogy 1976-ban ugyanennél a pincénél találják meg egy szilvafa kivágásakor a négylábú quadripust amely egyetlen darabként mindvégig idehaza a Nemzeti Múzeumba őrződött. Jellemzően állapota gyenge és nem bemutatható, tehát a szakma sem tudta sokáig miben lété.

A kiállított tárgyakról nem írok, mivel azt mindenki megcsodálta és láthatta a mindent eldöntő tálat aminek a közepébe egy ficánkoló hal fölött a PELSO szó vésetett. Ez a szó a Balaton latin neve. Még egy fontos tényező a SEUSO kincsek nem lettek megvásárolva, mert a pert egyértelműen nem nyertük meg. Csupán megőrzési díjat fizettünk egy igen tekintélyes összeg keretében. Továbbra is egy magánszemély birtokában van, a hivatalos politika pedig bejelentette, hogy hazakerültek a kincseink végre valahára. Most tessék dönten. Ennek ellenére örömmel néztük, csodáltuk a mintegy 65-66 kg súlyú lelet együttest.

Zseli Miklós

HAGYOMÁNYŐRZŐK LETTÜNK

Az immár hagyományossá vált LECSÓ Fesztiválból ebben az évben sem maradhattunk ki!

Az időjárás nem kedvezett a rendezvénynek, esett az eső hajnaltól késő délelőttig! A szomorkás idő sem vette el a csoportok kedvét a részvételtől!

Mi, ARÉV-esek is lassanként gyülekeztünk a már megszokott helyünkön a Barátság Háza előtt! Sátor hiányában "szemeteszsák esőkabátban" nekiláttunk az előkészületeknek! A fiúk Benke Józsi, Herczeg Pisti, Nagy Pisti, Bakró Gyuri és a többiek felállították a bográcállványokat. A lányok reggeliről gondoskodtak és az elmaradhatatlan lila hagymás zsíros kenyér már csábította is az ott lévőket!

Mivel hideg szél is fújt sokan örültünk mikor Bakró Gyuri megkínált bennünket Nagy Pisti és Lendvai házaspár által hozott finom házi pálinkából! A lecsó kiegészítő hozzávalóit a szalonnát, kolbászt is felszeleteltük és már sistergett is a bográcokban a szalonna, zsír! Két bográcban, egyikben a Benke házaspár, a, másikban Bartus Gabi és jómagam főztünk! Voltak segítők, akik lelkesen és hozzáértően kuktáskodtak!

Lassan érkeztek a volt munkatársak, kedves anekdotázásukat hallva sokunkban fel-fel villantak a régi emlékek!

Az időjárás is megadta magát erőlködve, DE kisütött a nap is! A kialakult jó hangulatot tetézte a hangszórókból harsogó változatos zene!

Közben, már érezni lehetett a lecsók jellegzetes ínycsiklandozó illatát, ami elnyomta a környezetünket teljesen belepő hatalmas füstöt!

Érkeztek vendégek is a SZABAD EGY TÁNCRA Nyugdíjas Klub táncosai! Már nem először látogattak el hozzánk! Jól érezzük magunkat egymás társaságában!

A jókedv a vidámság, nevetés nem csak ARÉV-es tulajdonság a táncosok is hasonló jó kedélyű társaság! Nem csoda, hogy egymásra találtunk!

Babszi gondoskodott a kávéról és meglepett bennünket egy tortával is, melyet ebéd után közösen fogyasztottunk el!

A versenyre nem szokásunk nevezni, ezért a jelenlévők voltak a "zsűritagok"! Megérkezett a friss kenyér, aki csípősen szereti a lecsót, azokra is gondoltunk!

Bárki, bármelyik kondérból választhatott kedve szerint! Mindenkinek jutott a lecsóból és büszkén elmondhatjuk, mi "szakácsok", hogy csak dicséretet kaptunk!

Az ebéd elfogyasztása után jutott mindenkinek bor sör és ásványvíz is.

A nap további részében kellemes találkozásoknak, beszélgetéseknek lehettünk tanúi! Rég nem látott volt munkatársaknak örülhettünk és eleveníthettük fel az együtt töltött évek emlékeit!

Jó hangulatban örülve egymásnak ismét volt alkalmunk együtt lenni!

HAGYOMÁNYŐRZŐK LETTÜNK, mivel a város által szervezett LECSÓ FESZTIVÁLON eddig minden évben részt vettünk és ezután is ápolni szeretnénk ezt a hagyományt!

Mindannyiunk nevében megköszönöm a szervezők önfeláldozó előkészítő munkáját,, - remélve, hogy mindenki jól érezte magát-, jövőre ismét találkozunk ugyanitt is! Persze előtte az ÉPÍTŐK NAPJÁN május végén! Aki jól érezte magát adja tovább az ismerőseinek, hogy Ők is bővítsék részvételükkel a volt ARÉV-es tábor!

Mert JÓ EGYÜTT LENNI!

Csomainé Böbe

A képek a Nyugdíjas találkozón készültek.

ARÉV nyugdíjastalálkozó 2017. november 11.

Egyik év rohan a másik után, csak azt vesszük észre, hogy ismét ősz van, hullanak a falevelek, és az ARÉV Baráti Kör már évek óta novemberben nyugdíjastalálkozót rendez a VIDEOTON étteremben. Én személyesen csak az idén vettem részt először, de mindig tudtam róla, hogy mikor van. Eleinte férjemtől Gyalog Jánostól, aki sajnos már nem lehetett ott, az elmúlt hét évben pedig barátnőimtől, az ARÉV Baráti Kör tagjaitól.

Miután férjem meghalt, tagja lettem az ARÉV Baráti Körnek. Miért? Úgy érzem több szállal kapcsolodom ehhez a kedves, összetartó társasághoz. Igaz, ARÉV dolgozó soha nem voltam hacsak a középiskolás nyári diákmunkát nem számítom, de nagyon sok az ismerős, jóbarát az ARÉV-es nyugdíjasok között,

Férjem közvetlen kollegáit jól ismertem, hiszen minden lehetséges ARÉV-es rendezvényen részt vettünk.

Szívesen gondolok vissza azokra az évekre, amikor a Fecskeparton laktunk. Fiatalok voltunk szinte azonos korú gyerekekkel. Sok barátság szövődött gyerekek, felnőttek között.

Építőknél kosaraztam, ahol szintén sok ARÉV-es dolgozót sikerült megismernem.

Nagy várakozással tekintettem a találkozóra, nem tudtam milyen érzéseket vált ki belőlem, de nem csalódtam. Szomorú is voltam, hogy férjem nem lehetett ott, de úgy éreztem mindenki szeretettel fogadott, és én is örömmel találkoztam a régi jó barátokkal, ismerősökkel.

Nagyon jól szervezett rendezvény volt, szép számú vendég jelent meg. Virág Zsuzsi bevezetője után, Kiss Lajos elnök tartotta meg éves beszámolóját, majd Nagyné Klárka talpraesett unokái szavaltak, és az Abajka citerazenekar néhány tagja játszott. A hölgy Komáromy Orsolya, aki Komáromy Antalné Editke lánya.

Az ebéd elfogyasztása után jöhetett a kötetlen beszélgetés, nosztalgizálás a régi szép időről, és mesélés az elmúlt évek történéseiről.

Mindehhez Gabrovits Pál szolgáltatott aláfestő zenét. Arra is volt lehetőség, hogy akinek kedve támadt táncra perdüljön, a régi ismerős slágerekre.

Nagyon kellemesen telt el a délután, köszönet a szervezőknek, akik mindent megtettek a rendezvény sikeréért.

Jövőre veled ugyanitt!

Gyalog Jánosné

Az Állatkertben jártunk

A Fővárosi Állatkert november 30.-ig Nyugdíjas Ősz 2017 programja kínált kedvező lehetőséget számunkra, hogy ellátogassunk az állatkertbe.

Virág Zsuzsi invitálására hallgatva november 25-én találkoztunk a székesfehérvári vasútállomáson az „óra alatt” közel húszan és vonatra szálltunk, ahol kényelmesen elhelyezkedve – tanulmányozva Kákonyi Gabitól kapott információkat - egy óra múlva a Déli pályaudvaron lesétálva a lépcsőn, majd mozgólépcsőn mélybe jutva máris a 2 metróval a Széchenyi fürdőig utazva a Városligetbe értünk. Az állatkert bejárata előtt közös fénykép készült, majd a jegyváltások után beléphettünk az őszi, párás időben is csodálatos látványt nyújtó állatkertbe. Legérdekesebb programot a Varázshegy megtekintése kínálta. A többség itt töltötte el az ebéd előtti idejét. Mások a szabadtéren látható állatokat és azok életkörülményeit, viselkedésüket nézték meg. Jó volt látni a fókák vidám fürdőzését, az elefántok cammogását, a jegesmedvék egymás szeretetét a sok-sok állat közül az orrszarvú magányosságát. Délben mindenki választhatott a kétféle kedvezményes nyugdíjas menüből, melyhez finom süteményt is kaptunk. Ebéd után mindenkinek lehetősége volt tovább szemlélődni, majd 2 órákor elsétáltunk a Városligeti tó mellett a Hősök terére, ahol az 1 metróval a Vörösmarty téri karácsonyi vásár forgatagáig utaztunk. Itt rengeteg külföldi vendég volt, sokan sétáltak, nézelődtek a kimondhatatlanul sok és sokféle árukat kínáló árusok között. Szerintem, legtöbbször az ételt és italt biztosító kitelepült vendéglátók asztalait foglalták el. Az árakról annyit, nem tartoztak a nyugdíjasok számára vonzóknak. Két árat láttam, ami nagyon magasnak tűnt. Egy női sapka 18500 forintért (53 Euro) és egy kézzel festett selyemsál 8500 forintért.

A tervezett programból a 2-es villamossal való utazás és a 4 metró Kelenföldig való igénybevétele elmaradt, mert a Deák térről a Déli pályaudvarig való utazást választottuk, ahol vonatra szálltunk és hazautaztunk Fehérvárra.

A tervezettnél korábban, de a vártnál fáradtabban érkeztünk haza.

Bata László

Döntsön okosan, adja jó helyre adója 1%-át

Az adófizetők ténylegesen megfizetett adójuk egy százalékát minden évben felajánlhatják egy-egy kedvezményezett javára.

A kedvezményezettek csoportját alkotják a közhasznú tevékenységet a törvényben meghatározott ideig ténylegesen folytató egyesületek, alapítványok, közalapítványok.

Mindenkinek köszönjük a támogatását, aki a tavalyi évben adója 1 %-át egyesületünknek ajánlotta fel. Kérjük, tegyék ezt meg az idei évben is.

Kérünk mindenkit, aki Hírlevelünket olvassa és van adófizetési kötelezettsége, ajánlja fel az ARÉV Baráti Kör Egyesület javára adójának 1 %-át. Bármilyen kis összeg is segítség a működésünkhöz. Tagjaink nagy többsége nyugdíjas, aki nem fizet adót, ezért nem tudja felajánlani az 1 %-ot sem. De családtagjaik, gyermekeik, unokáik biztosan megteszik ezt, ha felhívják rá figyelmüket és kezükbe adják az ARÉV Baráti Kör Egyesület adatait, mely szükséges a rendelkező nyilatkozat kitöltéséhez:

A befolyt összeget tagjaink, nyugdíjasaink életének tartalmasabbá és szebbé tételére, a közösségi élet összekovácsolására fordítjuk.

Kérjük, aki teheti, idén is támogassa az ARÉV Baráti Kör Egyesületet.

Adószám: 18495717-1-07

ARÉV Baráti Kör Egyesület Elnöksége

MEGHÍVÓ

Filmvetítésre hívunk minden érdeklődőt.

2018. január 26-án pénteken 15.00 óra

„Róma, a Vatikán és a bazilikák.”

2018. február 23-án 15.00 óra

„Séták az antik és modern Rómában”
című filmeket nézhetjük meg, Fertő Imre
élménybeszámolójával kiegészítve.

Helyszín: FMKIK Hosszúsétatér 4-6.

Múzeum látogatás

2018. március 22-én csütörtökön 15.30 órakor
közös tárlatlátogatásra hívjuk tagjainkat.

Az Országzászló téri múzeumban kiállított
„Városkép” c. kiállítást tekintjük meg közösen.

Találkozó a múzeum aulájában. Belépő: 70 év
felett ingyenes, nyugdíjas belépő 350.-Ft
(az érdeklődőktől telefonos, vagy e-mail-en
visszajelzést várunk.

Halottaink az elmúlt hónapokban (akikről tudunk)

*„Sosem szűnik meg a hiányérzet,
csak megtanulsz élni a tátongó ürrel,
amit maguk után hagynak, akik elmennek.”*
(Alyson Noel)

Tagok:

Deák József	Isztimér
Fazekas Antalné	Székesfehérvár
Feketéné Túróczy Nóra	Székesfehérvár
Ferenczné Kósa Emőke	Székesfehérvár
Orbán Ferenc	Székesfehérvár
Pakodi Gábor	Csákerény
Takács István	Iszcaszentgyörgy

Nyugdíjasok, volt ARÉV-es dolgozók:

Bálint Mihály	Sóskút
Csizmeg Zoltán	Székesfehérvár
Fehér Anna	Székesfehérvár
Horváth Károly	Székesfehérvár
Kincses István	Székesfehérvár
Lovas Lajos	Seregélyes
Macher Ferencné	Székesfehérvár
Mód János	Soponya
Payer Lajos	Székesfehérvár
Pete Tamás	Székesfehérvár
Pribék József	Alap
Rábaközi József	Székesfehérvár
Szabó József	Székesfehérvár
Takács Dánielné (sz.:Kis Piroska)	Székesfehérvár
Takács Ferenc	Zamárdi
Töttő János	Székesfehérvár
Tüdő István	Pálfa

Emléküket megőrizzük!

Figyelem!**MONTENEGRO**

Autóbusszal a montenegrói *Herceg Novi*-ba szerveznek tengerparti üdülést félpanziós ellátással **2018. augusztus 2 - 8.** között az ALBA REGIA SC természetjárói. A pihenésen túl kirándulnak a *Kotori-öböl*-be, a kedvelt fürdőhelyre, *Budva*-ra és felkeresik *Dubrovnik*, az „Adria királynője” óvárosát. **Néhány szabad helyre utitársak jelentkezését várjuk.** Bővebb felvilágosítást ad a 22/465 118 telefonszámon Körösiné, Edit.

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár Jancsár u. 11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Bankszámlaszám: 11736006 -20364960 -000000000
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 360 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok